

Likkutei Sichos

Volume 19 | Nitzavim | Sicha 2 Source Sheet

In memory of Esther Leah bas Shmuel Chaim, Yartzeit 21 Elul Dedicated by Ephraim Gershon Stein and Family

1. דברים כ"ט:ט"-י"ד

(ט) אַנָּם נִצָּבֶים הַיּוֹםׂ כַּלְּכֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם רָאשִׁיכֶם שָׁבְטִיכָּם זְקְנֵיכֶם וְשְׁיְטִרִיכֶּם כָּל אַישׁ יִשְׂרָאֵל: (י) טַפְּכֶם נְשִׁיכֶׁם וְגְרְךְּ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מְחַבֶּי הַיּוֹםׁ כַּלְּכֶׁם לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיךְ וּבְאָלְתִוֹ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֵיךְ וּבְאָלְתִוֹ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֵיךְ הַבְּלֶתְם עִמְּךָ הַיִּוֹם (יב) לְמַעוְ הָקִים־אֹתְרְ הַיּוֹם וּלִוֹ לְעָׁם וְהָוּא יְהְיֶה־לְּךְּ לֵאלֹקִים כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר־לֶךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעׁ לַאֲבֹּלֶיךְ לְאַבְרָתָם לְיִצְחָקְ וְּלְיַעְקְב: (יג) וְלָא אִתְּכֶם לְבַדְּכֵם אָנֹכִי הַיּוֹם וֹ לְּעָם וְהָוּא יִהְיֶה־לְּךְּ לֵאלֹקִים כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר־לֶךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעׁ לָאֲבֹלֶיךְ לְאַבְרָתָם לְיִצְחָקְ וְּלְיַעֲקְב: (יג) וְלָא אִתְּכֶם לְבַדְּכֵם אָנֹכִי הַיּוֹם וֹלְים וְהָוּא יְהְיֶה־כְּאָלֶה הַדְּאֹת: (יד) כִּיּ אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עְמָּנוּ עמֵד הַיּוֹם לְפְנֵי ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פָּה עְמָּנוֹּ וֹם לְפְנֵי ה' אֱלֹקִים וְאָלרָה הַדְּאֹת: (יד) כִּי אֶשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמְּנוּ עמֵד הַיּוֹם לְפְנֵי ה' אֱלְבָּינוּ וְאָת בְּאֶלָה הַדְּאֹת.

Deuteronomy 29:9-14

(9) You stand this day, all of you, before Hashem your God—your tribal heads, your elders and your officials, all the men of Israel, (10) your children, your wives, even the stranger within your camp, from woodchopper to water drawer— (11) to enter into the covenant of Hashem your God, which Hashem your God is concluding with you this day, with its sanctions; (12) to the end that He may establish you this day as His people and be your God, as He promised you and as He swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob. (13) I make this covenant, with its sanctions, not with you alone, (14) but both with those who are standing here with us this day before Hashem our God and with those who are not with us here this day.

2. רש"י על דברים כ״ט:י״ד

ואת אשר איננו פה . וְאַף עִם דוֹרוֹת הָעֲתִידִים לְהִיוֹת:

Rashi on Deuteronomy 29:14

AND ALSO WITH HIM THAT IS NOT HERE — i.e. with the generations that will be in future

3. שפתי חכמים, דברים כ"ט:י"ד

ואד עם דורות העתודים להיות . ולא יתכן לפרשו כמשמעו אף שאיננו פה שהלכו להם, דהרי כתיב אתם נצבים היום כולכם. ועוד

יש לומר איך שייך לכרות ברית עם מי שאינו פה, דלמא אם היה בא מן הדרך והיה פה לא היה מקבל הברית, אבל אי קאי על העתידים להיות, אתי שפיר, דאף אם הגופים לא היו שם, אבל הנשמות היו שם וקבלו הברית. ועוד יש לומר כי ברא כרעיה דאבוה הוא, וכיון שהאבות קבלו, הבנים הבאים אחריהם ג"כ בכלל הברית:

3. Siftei Chakhamim, Deuteronomy 29:14

Even with the generations destined for the future. You cannot explain the verse according to its straightforward connotation, that those who are not here had left, because it is written, "You stand, this day all of you. Also, you could [refute this explanation and] say: How can one contract a covenant with someone who is not present? Perhaps if he came back from where he went and was here, he would not accept the covenant! But if it refers to those who will be in the future, there is no difficulty as even if their bodies were not there, their souls were there and accepted the covenant. Another explanation is that "a son is the extension [lit., leg] of his father," and being that the fathers accepted [the covenant], the sons who come after them are also included in the covenant.

4. שבועות ל״ט א'

כי את אשר ישנו פה אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מנין ת"ל (דברים כט, יד) ואת אשר איננו

Shevuot 39a

"But with he who stands here with us this day" (Deuteronomy 29:14), I have derived only that those who stood at Mount Sinai were included in this covenant. From where do I derive that the subsequent generations, and the converts who will convert in the future, were also included? The verse states: "And also with he who is not here with us this day" (Deuteronomy 29:14).

5. רש"י על דברים כ״ט:י״א

לעברך בברית .דֶּרֶךְ הַעֲבָרָה כָּךְ: הָיוּ כוֹרְתֵי בְרִיתוֹת עוֹשִּׁין מְחָצָה מִכָּאן וּמְחָצָה מִכָּאן וְעוֹבְרִים בֵּינְתַּיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמֵר "הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנִים וַיַּעֲבָרוּ בֵּין בִּתָרָיו" (ירמיהו ל"ד):

Rashi on Deuteronomy 29:11

THAT THOU SHOULDEST PASS INTO THE COVENANT — The way of "passing" was as follows: those who made a covenant used to make a partition (i.e. used to place objects in a straight line) on one side and a partition on the other and passed between them, as it is said, (Jeremiah 34:18—20) "[And I will give the men which have not performed the words of the covenant which they made before Me] when they cut the calf in two, and passed between the parts thereof ... [into the hands of their enemies]".

6. משנה תורה, הלכות תשובה ח':ח'

זָה שֶׁקְרְאוּ אוֹתוֹ חֲכָמִים הָעוֹלָם הַבָּא לֹא מִפְּנֵי שֶׁאֵינוֹ מָצוּי עַתָּה וְזֶה הָעוֹלָם אוֹבֵד וְאַחַר כָּךְ יָבוֹא אוֹתוֹ הָעוֹלָם. אֵין הַדְּבָר כַּן. אֶלָא הָּקְרְאוּ אוֹתוֹ חֲכָמִים הָעוֹלָם הַבָּא לֹא מִפְּנֵי שֶׁאוֹתָן הַחַיִּים בָּאִין הָנִי הוּא מָצוּי וְעוֹמֵד שֶׁנֶּאֱמַר (תהילים לא כ) "אֲשֶׁר צְפַנְתָּ לִירֵאֶיךְ פָּעַלְתָּ" וְגוֹ'. וְלֹא קְרָאוּהוּ עוֹלָם הַבָּא אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁאוֹתָן הַחַיִּים בָּאִין לֹּ לָאָדָם אַחַר חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֵּה שֶׁאָנוּ קַיָּמִים בּוֹ בְּגוּף וְנֵפֶשׁ וְזָהוּ הַנִּמְצָא לְכָל אָדָם בְּרִאשׁוֹנָה:

Mishneh Torah, Repentance 8:8

As for the reason why the sages called it "the World to Come": it is not because it is not now in existence, so that it might be inferred that this world will be destroyed and thereafter will come that world; the matter is not so, for that World is and ready, even as it is said: "Oh how great is Thy goodness, which Thou hast laid up

for them that fear Thee; which thou hast wrought for them that take their refuge in Thee" (Ps. 31.19–20). They called it not World to Come, save alone because that life comes to man after the life of this world wherein we exist with a body and soul, and this life is found by man first.

7. דברים ז':ז'

ָלָא מֵרֻבְּכֶּם מִכָּל־הֶעַמִּים חָשַׁק ה' בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי־אַתֵּם הַמְעַט מִכְּל־הָעַמִּים:

Deuteronomy 7:7

It is not because you are the most numerous of peoples that Hashem set His heart on you and chose you—indeed, you are the smallest of peoples;

8. לקוטי תורה ריש פרשת נצבים

אתם נצבים היום כלכם וגו'. הנה פרשה זו קורין לעולם קודם ר"ה ומרומז במלת היום דקאי על ר"ה כי זה היום תחלת מ מעשיך זכרון ליום ראשון. שכל ניצוצי נשמות נצבים ומתעלים במקורם הראשון ביום זה עד לפני הוי' ראשיכם שבטיכם וגו' מחוטב עציך עד שואב מימיך פרט הכתוב עשר מדרגות שכמו שיש עשר מדרגות בנפש האדם דהיינו ג' שכלים וז' מדות כך הנה כל ישראל הם קומה אחת שלימה וכללות נשמתותיהן נקרא כנסת ישראל שנחלקת לעשר מדרגות ובראש השנה מתעלים כל המדרגות אפילו מחוטב עציך עד שואב מימיך שהם בחינות ומדרגות התחתונות... להיות כולם מתעלים למעלה במקור חוצבם.

9. שמות ט"ו:ט"ז

ּתִּפּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וַפַּׁחַד בִּגְּדָל זְרוֹעֲךָ יִדְמְוּ כָּאֲכֶן עַד־יַעֲבָר עַמְךְ ה' עַד־יַעֲבָר עַם־זוּ קַנֶיתָ:

Exodus 15:16

Terror and dread descend upon them; Through the might of Your arm they are still as stone— Till Your people cross over, O Hashem, Till Your people cross whom You have ransomed.

10. היום יום כ"ה אלול

...אדמו"ר הזקן סיפר: בהיותי במעזריטש שמעתי ממורי ורבי הה"מ בשם מורו רבו הבעש"ט נ"ע: החדש השביעי שהוא החדש הראשון לחדשי השנה, הקב"ה בעצמו מברכו בשבת מברכים שהוא השבת האחרון דחדש אלול, ובכח זה ישראל מברכים את החדשים יא פעמים בשנה, כתיב אתם נצבים היום, דהיום קאי על ראש השנה שהוא יום הדין, וכמ"ש ויהי היום גו' ותרגם והוה יום דינא רבא, ואתם נצבים קיימים ועומדים, והיינו שזוכים בדין, ובשבת שלפני ר"ה שהוא שבת האחרון דחדש אלול קוראין אז פרשת אתם נצבים, דזהו ברכתו של הקב"ה, בשבת מברכים חדש השביעי שהוא המושבע והמשביע ברוב טוב לכל ישראל על כל השנה.

Hayom Yom 25 Elul

. . .

The Alter Rebbe related: When I was in Mezritch, I heard the following teaching from my revered master, the Maggid, in the name of his revered master, the Baal Shem Tov.

The seventh month [which is Tishrei] is the first of the months of the year. The Holy One Himself blesses it on *Shabbos Mevarchim*, the last *Shabbos* of the month of Elul. And with the power of this [blessing], the Jewish people bless the months eleven times in the year.

[This week's Torah reading begins:] *Atem nitzavim hayom* — "You are standing firm today." The word "today" alludes here to Rosh HaShanah, which is the Day of Judgment, for the phrase, "The day came," is rendered by the *Targum* with the words, "the day of great judgment came." [And it is concerning this day that the Torah tells us:] "You are standing firm"; that is, you are vindicated in judgment.

On the Shabbos before Rosh HaShanah, which is the last Shabbos of the month of Elul, we read the parshah

that begins with the words, <i>Atem nitzavim</i> . This [reading constitutes] the blessing that G-d gives on the <i>Shabbos</i> that blesses the seventh month, the month that is satiated and that satiates the entire Jewish people with abundant bounty for the entire year.